

1839 og paaviste, at Underbalancen, for at kalde den saaledes, var 39 Millioner Rb., og at den til 1847 var falden til 30 Millioner. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem har taget en Omstændighed med i Betragtning, som i denne Periode forekommer mig at være ikke ganske uden Betydning, naar Talen er om at opgjøre Deficitet i et endeligt Tal, nemlig den under Kong Christian den Ottendes Regjeringstid foretagne Indbragning af samtlige separate Fønds. Jeg er ikke i Besiddelse af Materiale til i dette Dieblik at kunne udtale mig nærmere derom, men det forekommer mig, at der deri findes et Moment, som væsentligt maa tages i Betragtning, naar Talen er om den Medgang, som fandt Sted fra 1839 til 1847. — Det næste Tidspunkt, som det ærede Medlem nævnte, gif fra 1847 til 1853 og 1854 og viste en Forøgelse af Deficitet, saa at det dengang blev 46,848,000 Rb., og forsaavidt man vil bruge det til Sammenligning med nærværende Tid, kan man jo, i Særbeleshed naar man vil holde sig til Krigens Udstrækning, ikke sige Andet, end at det forholdsviis synes at være at komme helbigt derfra. Men det forekommer mig dog, at man herved maa erindre, at man gennem en Række af Aar udfkrev en temmelig betydelig, i alt Fald en ikke ganske ubetydelig Krigsskat, der, saavidt jeg erindrer, androg 6 Millioner Rb., første Gang 4 Millioner, anden Gang 2 Millioner, og at der desuden, saavidt jeg mindes, ogsaa var en Forøgelse af de indirecte Skatter gennem Toldforhøielser. — Det er en Selvfølge, at naar man appellerer til Befolkningens Skatteevne, vil det ikke være nødvendigt, at Underbalancen fremkommer med et saa stort Beløb, som den gjør, naar man ikke appellerer dertil, og ærede Medlemmer vilde erindre, at den directe Krigsskat, der er udfkrevet efter den sidste Krig, som dog havde ganske andre Følger for vort Fædreland og dets finansielle Stilling, er overmaade moderat, idet man væsentlig har indskrænket sig til at behandle Forslag til Skattelove, saaledes at den nærværende overordentlige Skat først er den anden Serie af de extraordinære Skatter, som ere udfkrevne og som indtil nu tilsammen andrage 5 Millioner Rb. — Naar Deficitet dernæst atter i Tids-

rummet indtil 1861 faldt til 31,486,000 Rb., turde det maaskee herved bemærkes, at det er i denne Periode, at de betydelige Transformationer, om jeg saa maa sige, af Statens Formuegjenstande finde Sted, idet der i dette Tidrum ligger den store Forvandling af Domainier heri Kongeriget fra Eiendomme, som kun gave en svag Indtægt, til Kjøbesummer for disse, der aldeles utvivlsomt give en større Renteindtægt, altsaa større Midlertil at dække Gjældsbyrderne, end der havdes, saalænge Domainierne bevaredes i uforandret Stand. Følgen heraf er jo derhos den, at den nærværende Tid ikke har dette Middel til at lette de finansielle Byrder, der ere blevne Følgen af den sidste Krig, og derfor er det atter naturligt, at Status i 1867 maa vise sig noget besværligere og byrdefuldere. Denne Status opgives til 56,651,000 Rb. Tilvisse er dette ikke nogen lille Underbalance, men jeg troer, at naar man dermed sammenholder den meget kostbare Krig, som vi førte, og de Ulykker, som den har bragt over Landet, kan man alligevel ikke deraf drage den Slutning, som det forekommer mig maatte ligge i de Ord, som det ærede Medlem mulig vilde have udtalt, men ikke fandt Anledning til at udtale, den nemlig, at vor nuværende Tilstand skulde være temmelig fortvilet eller i alt Fald overordentlig beklagelig. — Ja, det vilde være paafaldende, om nogen Finantsminister i dette Dieblik vilde rose Tilstanden, men det forekommer mig dog, at den ligefremme Opstilling af Tallene ikke i og for sig er afgjørende. En saadan Opstilling er ganske vist afgjørende, forsaavidt som den godtgjør, at vor Tilstand nu ikke er saa god, som den har været tidligere; men deraf følger jo ikke, at man er berettiget til at characterisere Tilstanden som overordentlig betænkelig. — Det ærede Medlem ansøgte en Betragtning, som jeg vil tillade mig her at gjentage, fordi ogsaa den har en meget betydelig Indflydelse paa Balancen, navnlig paa Formuebalancen, og det er den, at de store Domaineindtægter, som i en væsentlig Grad bidrage til at stille Balancen helbigere, saalænge Monarchiet var samlet, vare forholdsviis betydelig større fra Hertugdømmerne end fra Kongeriget. Dem have vi nu mistet tilligemed Landsdelene. — Derhos er Pensionsbyrden stegen, og det ganske vist ogsaa